

men som formeentlig vil være mere stemmende med Forholdene paa Færøerne.

Med Hensyn til de enkelte Paragrapher i dette Udkast, tillader man sig at fremsætte følgende Bemærkninger:

ad § 1.

Alle de færøeste Embedsmænd, fra hvilke Betænkning over denne Sag har været indhævet, have med Amtmanden været enige i, at Præstegældet og ikke Kirkesognet burde danne Fattigcommunen. Denne Anskuelse har Ministeriet ogsaa maattet tiltræde, ligesom man har troet at burde bibeholde den allerede af Amtmanden i Forslag bragte Undtagelse med Hensyn til Thorshavns Kirkesogn. De forskellige Kirkesogne, hvoraf et Præstegæld bestaaer, vilde nemlig hvert for sig være for ubetydelige til at udgjøre en særskilt Fattigcommune. Hvad derimod Thorshavn Kirkesogn angaaer, da er dette deels langt folkerigere end de øvrige Kirkesogne, og deels vilde det paa Grund af det overveiende Antal af Fattige, som der ere bosiddende, være ubilligt imod den øvrige Deel af Sydsrøms Præstegæld, naar den skulde forenes med Thorshavn til eet Fattigdistrikt.

ad § 2.

Det er af Amtmanden foreslaaet, at Bestyrelsen af Fattigvæsenet i ethvert Præstegæld skulde overdrages til en Fattigcommission, bestaaende, foruden af Præsten og Syssemanden, af 4 à 6 valgte Medlemmer efter Lagthingets nærmere Bestemmelse, hvorhos Betingelserne for Valgret og Valgbarhed skulde være de samme, som ere fastsatte i Loven af 26de Marts 1852, nu Loven af 15de April d. A., ligesom Valgene skulde foregaae paa den der bestemte Maade, og endeligt skulde der i hvert Kirkesogn udnævnes 2 Fattigforstandere, hvis Hver det skulde være, at understøtte Fattigcommissionen i dens Bestræbelser og føre det specielle Tilsyn med Fattigvæsenet i Kirkesognet.

Dette hele Maskineri har imidlertid forekommet Ministeriet altfor compliceret for de færøeste Forhold, ligesom det turde befrygtes, at Befolkningens Interesse for sine Anliggender vilde svækkes, naar den altfor ofte kaldes til besværlige Valgmøder. Man har derfor

troet, at Sagen bedst vil kunne ordnes paa den Maade, at Fattigcommissionen i hvert Præstegæld, foruden Sognepræsten og Syssemanden, hvis Deeltagelse uden Tvivl efter de færøeste Forhold er nødvendig til Forretningernes henigtsmæssige Ledelse, kommer til, saaledes som antydet af en af de Embedsmænd, som have yttret sig over Sagen (Præsten Lange), at bestaae af en Affending fra hvert af Præstegældets Kirkesogne, der vælges af samtlige Sognets Huusfædre, der yde Bidrag til Fattigvæsenet. Paa denne Maade vil man formeentlig opnaae baade større Simplicitet ved Valgene, og tillige blive istand til at undvære Fattigforstandere, idet det valgte Medlem for hvert Kirkesogn vil kunne varetage de Forretninger, der skulde overdrages disse. I Thorshavns Kirkesogn vil formeentlig Landfogden, der hidtil har været Medlem af samtlige Fattigcommissioner paa Derne, passende kunne træde istedetfor Syssemanden i Strømø Syssefel, der ifølge Forslaget allerede vil faae Sæde i to Fattigcommissioner, ligesom Antallet af de valgte Medlemmer der passende synes at kunne indskrænkes til 3.

ad § 3.

Da det i det Følgende (§ 5) er fastsat, at Aaret for Fattigforfølgelsen skal gaae fra den 1ste October til 30te September, maae Valgene for Thorshavns Bedkommende foregaae i Løbet af September Maaned hvert Aar, og i de øvrige Kirkesogne ved Syssemandens sidste aarlige Rundreise for den 1ste October. De øvrige Bestemmelser i denne Paragraph angaaende den Tid, i hvilken den Valgte skal fungere, hvorledes Fattigcommissionerne skulle fornyes o. s. v., udfordre ingen nærmere Forklaring.

ad § 4.

Det er af Amtmanden bemærket, at Fattigcommissionerne uden Tvivl ikke bør samles for ofte, for at ikke Mølligheden ved at være Medlem af Commissionen skal blive trykkende, og det var, i Genhold hertil, af ham foreslaaet, at Commissionen regelmæssig skulde sammentræde 3 Gange om Aaret til bestemte Tider. Ministeriet har imidlertid anseet det rettere, at det overlades til Commissionen selv at be-